

PAWILON POLSKI W WENECJI

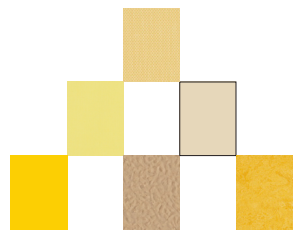
Tower of Babel

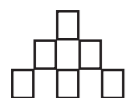
Alicja Strzyżyńska

Dokumentacja (fragment) złożona do konkursu na kuratorski projekt wystawy w Pawilonie Polskim na 17 Międzynarodowej Wystawie Architektury w Wenecji w 2020 r.

TOWER OF BABEL

HOW WILL WE LIVE TOGETHER?

Brief idea of the project

Tower that reaches unto the Skies

The core idea of the project is to remind people the importance of communication. In order to convey this message, theological myth of Tower of Babel is being used as inspiration.

According to the legend, the construction of the tower represents an attempt for reaching the skies by a united humanity, speaking the same language. The tower was built as a symbol in which people would live together. Unfortunately, the symbol of unity also becomes a symbol of human pride. God, angered by people's intentions, confuses their languages. Thus, he prevents the completion of the tower and scatters people throughout the world. The story makes "Tower of Babel" a symbol for the **devastation through miscommunication**.

At present, the "Tower of Babel" is still rising. Although invisible, it takes a different form, *globalism*. The mission staying the same, humanity enhanced the materi-

als used. Instead of stones, we use science; instead of timber, we use technology.

Even though we are more connected than ever before, *are we really communicating?*

Our mistakes remain the same: instead of communicating - *we post online*; instead of gathering - *we chat*; instead of discussing - *we ignore*; instead of being honest - *we create personas*. It is painfully evident that the tower is once more destined for destruction.

This artistic interpretation is a reminder about the importance of communication and the fragility of "Tower of Babel".

Wieża, która sięga Nieba

Główną ideą projektu jest przypomnienie o znaczeniu komunikacji. Aby przekazać to przesłanie, inspiracją stała się teologiczna opowieść o Wieży Babel.

Według legendy przedstawiono w niej próbę budowy wieży sięgającej nieba przez zjednoczoną ludzkość, mówiącą tym samym językiem. Owa wieża zbyła wznoszona jako znak, wdzięki któremu ludzie będą żyć razem. Niestety symbol jedności staje się również symbolem człowieczej pychy. Bóg przeciwstawiając się intencjom

ludzi, pomieszał ich języki. Tym samym uniemożliwił dokończenie budowli, a ludzi rozproszył po całym świecie. Opowieść ta czyni „Wieżę Babel” **symbolem destrukcji z powodu nieudolnej komunikacji**.

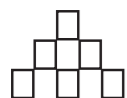
Obecnie „Wieża Babel” nieustannie rośnie pod niewidoczą, nową formą globalizmu. Misja pozostała ta sama, ulepszając swoje metody. Zamiast kamieni używamy nauki; zamiast drewna używamy technologii.

Mimo że jesteśmy bardziej połączeni niż kiedykolwiek, **czy w ogóle umiemy się nawzajem porozumieć?**

Nasze błędy pozostają takie same: zamiast komunikować się - *publikujemy w Internecie*; zamiast rozmawiać - *gawędzimy*; zamiast dyskutować - *lekceważymy*; zamiast być szczerym - *zakładamy maski*. Niestety budowa wieży po raz kolejny sięga samozniszczeniu.

Ta artystyczna interpretacja przypomina o znaczeniu komunikacji i kruchości „Wieży Babel”.

Krótką idea projektu

Propowana przeze mnie ekspozycja Polskiego Pawilonu na Biennale w Wenecji 2020 o tytule "Wieża Babel" prezentuje przestrzeń, którą poprzez zmysły słuchu, wzroku i dotyku spotęguje problem komunikacji w dzisiejszym świecie.

Wystawę rozpoczyna przedsionek, który jest integralną częścią całości. Jego główną rolą jest stworzenie odczucia, że wchodzimy do miejsca sakralnego, gdzie należy zachować ciszę i spokój. Zamierzeniem jest wyciszenie się i skupienie myśli.

Podłoga pokryta piaskiem symbolizuje delikatność i łatwość zniszczenia świata. W przedsionku znajdują się dwie ławki na buty ustawione wzdłuż przejścia. Osoba zwiedzająca powinna zdjąć buty. Pozwoli to na zintensyfikowanie zmysłów.

Na jednej ze ścian przedsionku znajduje się cienka linia symbolizująca życie. Linia ta ciągnie się przez całą główną salę, a wzdłuż niej zwracające uwagę pytania o treści egzystencjalnej i globalno-społecznej.

W głównej sali znajdują się jeden obiekt, jakim jest

"Wieża Babel". Stworzona instalacja jest odwzorowaniem Zigguratu E-temanki w Babilonie, który najprawdopodobniej stał się inspiracją dla legendarnej budowli. Metalowa konstrukcja buduje zarys zigguratu, a wiszące żółte panele tkaniny kreują jego detal architektoniczny. Użycie materiału ma podkreślać łatwość zniszczenia "Wieży Babel". Kolor żółty, który potocznie kojarzy się ze szczęściem i radością tutaj uświadamia jak dana sielanka może zniknąć wraz z jednym podmuchnięciem wiatru.

Wchodząc do Wieży Babel, słyszymy z głośników wiele głosów w różnych językach. Głosy nawzajem nie rozumieją się. Postawione pytania pozostają bez odpowiedzi. Powierzchnia podłogi wieży jest pusta. Zwiedzająca osoba może na niej położyć się i podziwiać Niebo, jednocześnie słysząc głosy wydostające się z głośników. Przeżywając owe doznania wieloma zmysłami, może kontemplować kruchość naszego świata i problem, jakim jest komunikacja.

Zwiedzający może obejść wieżę wokół w bosych stopach, czytając pytania widniejące na ścianach.